

TES + VÉREK

a Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet lapja

XXIX. évfolyam 1. szám

2019. január

**MINDEN KEDVES OLVASÓNKNAK ÁLDÁSBAN GAZDAG
ÚJ ESZTENDŐT KÍVÁNUNK!**

Növekedjete a kegyelemben!

(2 Pt 3:18)

“Hogy van?” – kérdeztek egyszer egy hívő embert. “Jobban, mint megérdemelném.” – válaszolta. Sokszor hajlamos vagyok arra, hogy elégedetlen legyek, panaszkodjak, és úgy érzem, hogy nem azt kapom, amit megérdemelnék. Valóban igaz, hogy sosem azt kapom, amit megérdemelnék. Állítólag Spurgeon mondta, hogy *“amíg az ember életben van, és nincs a pokolban, addig nem lehet semmi oka, hogy panaszkodjon.”*

Istennel szemben bűnősként egyedül ahhoz van jogunk, hogy igazságos ítéletet követeljünk magunknak, és ha bármi mást kapunk, az meg nem érdemelt kegyelem. Az igazság elvárható, a kegyelem viszont sosem, hiszen éppen az a lényege, hogy senki nem érdemli meg. Az emberek sokszor kérdezik, hogy ha valóban létezik a Biblia Istene, akkor *“miért engedi, hogy rossz dolgok történjenek jó emberekkel?”* Egy teológus erre a következő választ adta: *“Ez csak egyetlen emberrel fordult elő a világtörténelem során, de Ő önként vállalta.”* Egyedül Jézus Krisztus volt az az ember a földön, akinek valóban lett volna oka, hogy panaszkodjon, mert nem érdemelte meg a szenvedését. A kérdés, ami meg kéne, hogy ragadja az értelmünket nem az, hogy Isten miért enged meg rossz dolgokat, miért enged meg katasztrofákat, vagy éppen miért parancsolta meg sok nép kiirtását az Ószövetségben, hanem sokkal inkább az, hogy hogyan le-

hetséges, hogy egyáltalán bármilyen kegyelmet gyakoroljon felénk. J. I. Packer így írt erről: “Az igazság nem egyszerűen az, hogy Isten jóságára nem szolgáltunk rá, hanem az, hogy nagyon is rászolgáltunk – az ellenkezőjére. Isten ugyanis értelmes teremtményekre árasztja ki szeretetét, akik törvényét megszegték, akiknek természete megromlott előtte, s akik csak azt érdemelnék, hogy elítélje és örökre elűzze őket magától. Elképesztő, hogy Isten bűnösöket szeressen – pedig így van. Isten olyan lényeket szeret, akik szeretetre nem méltóak, s akiket – azt hinnék – nem is lehet szeretni.”

Azt kívánom, hogy erősödjünk meg a kegyelemben, értsük meg Isten hozzánk való meg nem érdemelt jóságát az új évben még jobban, mint eddig. Isten kegyelmében mindig jobban vagyunk, mint megérdemelnénk, és ez sokkal inkább igaz, mint gondolnánk.

Tóth Máté

KÖSZÖNETMONDÁS AZ ÚJ ÉVÉRT

Köszönjük Néked, örök Isten,
Hogy egy új évvel megáldottál,
Hogy szolgálhat lelkünk Néked
S megállhatunk a csillagoknál.

Leborulunk a hideg kőre,
Tiszta szívünket felmutatjuk,
Köszönő szavunk csendes mégis:
Tudjuk, hogy válaszod megkapjuk

Az élet ezer útvesztője
Ez új évet is megkísérti
Add, hogyha elköszönünk tőle
Szívünk maradjon tiszta,égi.

Milyen öröm, hogy megint itt van
Egy új éve a kegyelemnek.
Áraszd reá a bús világra
Minden áldását az egeknek.

Hirdetjük szent és igaz vággal,
Hogy Tiéd legyen minden itten,
Hogy egy új évvel megáldottál
Köszönjük néked, örök Isten!

Kárász Izabella

Elképzelhetetlen, de igaz

Egy dunántúli művelődési központba hívtak előadásra, ahol sokféle és sokfelé járt emberek találkoznak, és híreket cserélnek egymással a zavaros európai viszonyokról. Ilyen híreknek nyomma nincs a médiákban, mivel ott általában drámai szenzációkat hajhásznak. Ez a kis gyülekezeti folyóirat, bizonyára helyet ad más meglepő tényeknek is.

Az ember csak kapkodja a fejét, azt sem tudja higgyen-e a saját szemének? Brüsszel, Molenbeek, rossz emlékü hely „Európa fővárosának” nyugati szélén. Százezres lakossága elképzelhetetlenül tarka. Az épületeket csodálkozva nézzük. Keskeny, magas torony tapad egy modern épülettömbhöz. Biztosan csigalépcsőn szalad föl a müezzin bejelenteni a naponként ötszöri imádkozás idejét. Csakhogy az épület tömbjének művészien kiképzett homlokzatában egy óriási, sok ablakos, egyenlő szárú és több emeletes keresztet alakítottak ki. Ezt ugyan senki sem bírná levenni a falról, mert az egész építmény szilárdan zárja Jézus Krisztus ortodox jelképét, mit sem törődve azzal, hogy zavar-e va-

lakit. Ugyanebben a kerületben három baptista imaház van. Bejárati feliratuk franciául és arab betűkkel is egészen pontosan hirdeti: „Protestáns Baptista Templom”. Az egyik címe: *Sint-Jans-Molenbeek*, a másik még meglepőbb: *Arab Protestáns Baptista Templom*, lelkész: Ishak Ghatas. Vasárnap délelőtt barátságos testvéri fogadtatás istentisztelet előtt, legalább 130 állandó arab hallgatóval. Az egyiptomi igehirdető, több nyelven és egy boldog mosollyal próbál kapcsolatot teremteni a magyar hallgatójával. Ő sokkal többet tud kelet-európai szerény magunkról, mint amennyit mi róluk tudunk. – Küldi üdvözlétét Budapestre.

Meg ne tévesszen senkit „Keresztelő Szent János” nevében is jelen van a „Baptist” szó. Azok is szép, sőt bámulatos épületek, de egyikben sem járnak dzsihadisták. Ahogy ebben a furcsa formájú, keskeny, nyugat felől befelé terjeszkedő kerületben még annyi más népet, vallást, szokást és világnézetet találunk. Az túlzás lenne, ha zárszóként még ideírnám: „Békés összhangban.”

Mi kell ahhoz, hogy bármilyen idegen úgynevezett „kulturából” megtérjen egy nem keresztény ember? Erre azt felelik: „Csendes, kitartó, szeretetteljes krisztusi élet. Kevesebb szó, és több tett.”

Szebeni Olivér

Útmutatód hadd legyek

Szelíd útmutatód hadd legyek,
Éjen szívemben szeretet
Szólja ajkam a békességet,
Kezem kötözzön be sok sebet.
Légy ebben kegyelemmel segítségem
Áldj meg hogy ezt tegyem!

Gerzsenyi Sándor

Isten ezt mondta: „Szivárványívemet helyezem a felhőkre, az lesz a jele a szövetségnek, amelyet most a földdel megkötök.” (1Móz 9,13)

Jó tudni azt egy új év kezdetén, hogy nem egy gazdátlan, magára hagyott világban élünk. Erről beszél a Szentírás a fenti sorokban, pontosan a világhatalomról okozó özönvíz lezárásaként. Isten biztosítja a címzettek, hogy „bár gonosz az ember szívének gondolata... amíg föld lesz, nem szűnik meg a vetés és az aratás, a hideg és a meleg, a nyár és a tél, a nappal és az éjszaka.” (8,21-22) Ez a válasz Noé hálaáldozatára, melyet a túlélésért mutatott be.

Ebbe a szövetségbe tartozik bele a szivárvány föltűnése az égen, amelyet eső után sokszor megcsodálhatunk. Sokan azt gondolják, hogy a mi emlékeztetésünkre van ott, pedig Isten kétszer is megerősíti, hogy „Ha ott lesz az ív a felhőn, akkor visszaemlékezem az örök szövetségre, amelyet Isten kötött minden élőlényvel, amely testben él a földön.” (9,12-17) Talán feledékeny lenne a világ Teremtője? Anynyira nem, hogy hajlandó velünk együtt gondolkodni, egyrészt az események megfigyelésével, másrészt az Ő részéről a fenntartás és őrzés felelősségével.

Katasztrófákkal terhelt korunkban, amikor földrengések, szökőár (cunami), víz-, levegőszennyezés, terméketlenné váló földterületek, pusztító háborúk, járványok, hontalanná váló tömegek, emberi kapcsolatok felbomlása, a hirtelen technikai és informatikai robbanás keltenek szorongást, jó tudni, hogy Isten emlékszik velünk kötött szövetségére. Ha végig nézünk az emberiség történelmén, sok változatos időszakot fedezhetünk fel. Méreteiben kisebbeket, de a globalizáció mostanra kiterjesztette a világon a kockázatokat.

Ezen a háttéren jó a szivárványra, mint Is-

ten szövetségének jelére tekinteni. Amit más szövetségek is követtek: a sinai után Krisztus áldozata által új szövetség jött létre az emberért. (Zsid 8, 6-13., 9, 15-18., 10, 14-17) Istennek drága az ellene lázadó, Őt tagadó ember is. Nem zár ki senkit. Még azokról sem mond le, akik tévúton járva akarják bizonyítani a szövetséghez tartozásukat. Jézus Krisztus a Hegyi Beszédben sónak és világosságnak mondta a benne hívő tanítványokat. Akkor viszont az ebben a világban jelen lévő mai Krisztus tanítványok élete, imádságai, magatartása is Istenre mutat, így Istennek a világgal kötött szövetsége felerősödik az új szövetség képviselőivel.

Ha korunk jelei, a természet vajúdása, a kereszténység alvása azt sugallja, hogy Isten elfeledkezett, alszik, vagy meggondolta magát, emlékeztessük magunkat a szövetségre, melyet Krisztusban megújított velünk. „Ha késik is, bízzál benne.” (Hab 2,3 Károli ford.)

Boldog, áldott új évet kívánok Mindenkinek!

Kiss Emil

Életút és küldetés/folytatása 3. rész

„Változzatok meg értelmetek megújulásával!” (Róm. 12/ 2.b.)

Az addig bennem felépült hit szüleim hiteseles életvitelén, elbeszéléseiken és tanítasaikon alapult. Krisztus testében elfoglalt helyünkről kevéske tapasztalatom volt. Nehezen értettem meg, hogy mit jelent osztályidegennek lenni, miért nem veszik fel ikerbátyáimnak csak az egyikét középiskolába, majd az egyetemre is csak afféle összeköttetéssel, s miért feltűnő, ha a család átutazik Medgyesegyházára, vagy Kétegyházára az ottani gyülekezetbe... Nos ezekre a kérdésekre az önfeledt kö-

zépiskolai diákélet után Budapesten, a Gyógypedagógiai Tanárképző Főiskolán töltött időszakban kaptam lassanként választ. Megtanultam, hogy Isten kezében van az életünk, s a földi hatalom alá való rendelődés is relatív... Egyszer a kollégiumban egy évfolyamtársammal, Kubina Irénkével, korábbi témafelvetéseinket folytatva, belevágtam a hit kérdésébe. Rövid gondolatcsere után lelkesen vallottam magam is hívőnek. Mire ő homlokát ráncolva, szinte elutasítóan szakított félbe: „Te legfeljebb csak hívő szülők gyermeke lehetsz még jelen pillanatban! Baptista szülők gyereke vagy és kész, de távol a jótól, Isten igazságától... Vizsgáld meg az életedet, s akkor meglátod!”- öntötte rám visszafojtott ítéletét. És ráadásként megtoldotta néhány olyan példával, amit mindenki láthatott a környezetünkben. Egy élet omlott össze bennem. Viszont azon az éjszakán minden addig ért pozitív hatás életre kelt bennem, s szinte az egész pihenésre szánt időt átbeszélgettük Istenel. Első igazi találkozásom az Atyával a béke mézédés istenélményével megajándékozva ringatott álomba. Bár Ő maga is rám olvasta dolgaimat, mégsem a bűnök súlya, hanem a feloldozás lehetősége hatott rám és megértettem a „bűn zsoldja a halál”, addig számomra üres mondatát. Egyszerre megvilágosodott bennem a megváltás szent nagysága! Rajta kezdtem látni az én addig tisztának vélt szennyes ruháimat. Ujjongott bennem a hála az áldozati bárányért, hogy nem fenyeget többé a halál, az ítélet immár engem nem érint! Helyette viszont enyém az Ő igazsága! Robajjal görögtek rólam a béklyóként lógó kövek...

Örömben szerettem volna átölelni az egész világot! Majd tisztáztuk Irén kegyességnek szándékát is, a Mindenható vezetésének betudva reakcióit. Egyszer, csak úgy mellékesen megemlítette, hogy a

Wesselényi utcai gyülekezetben az én őseimet is érintő megemlékezés lesz, nem vagyok-e kíváncsi, talán illene is ott lennem. Majd otthagytam. Én kissé elkésve, de elmentem a gyülekezetbe, irány fel a karzat legeldugottabb sarkába! És akkor megpillantottam a pódium énekkar melletti részén az érintett rokonok képviselőjét. No, ettől tartottam, s annyira szorongtam, hogy felismer valaki és odaszólítnak engem is melléjük, hogy egy szó sem jutott el hozzám az este üzeneteiből! „Hagyjanak engem békén, nem vagyok sem vásári kikiáltó, sem cirkuszimutatványos!”-füstölögtem magamban. Ez a magam körüli forgolódás nagy mértékben lassította döntésemet. Amíg az ember egója erősebbnek bizonyul Isten hívásánál, addig éretlen az Ő követésére... Nem akartam a Rottmayer Jánosok árnyékában élni, sem a hátukon felkapaszkodva követni az Urat, s büszkélkedni a hatodik generációssággal. Ma már tudom, milyen gög diktálta ezt számomra, kínlódtam a magam csinálta képzelgések és önteltséggel beárnyékolta félszességem ellentmondásaival.

Ezt a feszültséget oldotta az akkor már rendszeresen látogatott József utcai gyülekezet biztonságot nyújtó fészek melege, ami csodamód megragadott és nevelt engem. Oláh Lajos bácsi pásztorsága, oldalán Gabika nénivel, és kettejük természetessége, befogadó szeretetük meghatározó volt Krisztus itteni testébe való betagozódásomban. Meggyökereztem közöttük. Jézus felé való terelgetésük szinte észrevétlen történt, amit korosztályom, az ifjúság éppúgy átvett, mint a teljes közösség. Tőlük kaptam az első Bibliámat, a Hithangjait, de a tapintatos irányítást is Sós Gabi bácsihoz az énekkarba. Mintha beleszülettem volna a gyülekezetbe!

Folytatása következik!

Rottmayer Jenő

VÁLTÓ

Letettem, Uram, nevet, címet, rangot
Mert szívemben meghallottam a hangod

Megutáltam a fellegjáró utat,
Hogy lábadnál alázatot tanuljak.

Körülvettek az irigyek, kajánok...
Igaz barátira most alig találok.

De nincs is már szükség ily irgalomra;
Elég, ha hullok megtartó karodba.

Igéd parancsa visszhangzik szívemben,
Hogy csüggedt karom újra fölemeljem,

S megfáradt lábam egyenesen járjon...
Elindulok. Szent parancsszavad várom

Gerzsenyi Sándor

Gyülekezeti életképek, beszámolók

Hálaadó Nap

Megannyi okunk lehet hálát adni Istennek, azonban ez a nap mégis arra irányítja a figyelmünket, hogy Isten az életünkben munkálkodik, hittel élhetünk és kegyelmét adta nekünk. Hálásak lehetünk a lélek gyümölcse-ért, a békességért, azokért, amiket eddig értünk tett, és amit ezek után fog még tenni. Néhányan egy-egy jelképes tárgyval készültek az alkalomra és megosztották, hogy miért is adnak mostanában hálát az Úrnak. Sok féle dolog volt; ceruza, iskolai jegyzet, játékautó, furulya, vasaló... Mind olyan dolgok, amiket nap, mint nap használunk, egyszerű dolgok, s még ezekkel kapcsolatban is, megannyi értékes gondolat hangzott el. Adjunk hát hálát Istennek minden nap az Ő szeretetéért, jóságáért és

azért, mert mindenképpen felett Úr, nem hagy elveszni bennünket, hanem fel-emel és megáld bennünket kegyelmével. Személy szerint hálás vagyok azért, hogy a tömegben észrevettem, megszólított és idevezetett engem a gyülekezetbe, majd én is megtapasztalhattam, milyen nagy is az Ő szeretete.

Fotó: Szilágyi Anna

„Mindenkör örüljeteK, szüntelenül imádkozzateK, mindenért hálát adjateK, mert ez az Isten akarata Jézus Krisztus által a ti javatokra.” (1Thess. 5,16)

Ágoston Vivien

VALAKI ÉRTEM IMÁDKOZOTT

Valaki értem imádkozott,
Mikor a bűntől meggyötörten
A lelkem terheket hordozott.
Egyszer csak könnyebb lett a lelkem,
Valaki értem imádkozott.

Valaki értem imádkozott,
Talán apám, anyám régen?
Talán más is, aki szeret,
Jó barátom, vagy testvérem?

Én nem tudom, de áldom Istent,
Ki nékem megváltást hozott,
És azt, Aki értem csak
Egyszer is imádkozott.

Reményik Sándor

Bemerítés

Szeretettel gondolok arra a három testvérünkre, (Széllné, Széll Dorina, Szabó Anna) akiket december második vasárnapján bemerítettek Isten kegyelméből. Megtérésük rövid történetét

Fotó: Szilágyi Anna

hallgatva végig az volt bennem, milyen csodálatos is az, hogy Isten folyamatosan munkálkodik az emberek életében, s keresi az utat a szívekhez. Még a legváratlanabb helyzetekben is jelen van és próbálja magára vonni a figyelmet és megtérésre hív. Az emberi életünk múló ugyan, de amit Isten végez, az örök és ajándéka az üdvösség. Hálás vagyok a bemerített testvérekért és azokért is, akik még ez előtt állnak. Isten vezet, átformál és felemel, de mindenek előtt, végtelenül szeret.

A víz alá merülés még az ember mozdulata, azonban a felemelkedés Isten által történik.

„Közeledjete Istenhez és Ő is közeledni fog hozzátok.” (Jakab 4,8)

Ágoston Vivien

Cipősdoboz ajándékok kiosztása

A Baptista Szeretetszolgálattal együttműködve 2018-ban is megvalósult a józsefvárosi Cipősdoboz Akció. A Corvin Plaza jóvoltából idén a bevásárlóköz-

pont -1. emeletén kapcsolódhattunk be jelenlétünkkel a gazdag adventi programsorozatba. A helyszín nem csak komfortot jelentett az előző évek utcai gyűjtőpontjához képest (Corvin sétány), de nagyobb nyilvánosságot, elérhetőséget is. Bizonyára ennek is köszönhető, hogy messze várakozásunk felett, több mint 500 doboz gyűlt össze, beleszámítva az imaháznál leadott ajándékokat is. Az így összegyűlt dobozokat átnézve, rendszerezve továbbítottuk. Az első kiosztó alkalomra a Kesztyűgyárban került sor, ahol 120 gyermeket örvendeztethettünk meg a Józsefvárosi Egyesített Bölcsődékkal együttműködésben.

Fotó: Soltész László

A másik kiosztó alkalmat gyermekműsorral kiegészítve tartottuk a József Utcai Baptista Gyülekezetben, ahová 140 kerületi óvodást és iskolást hívtunk

Fotó: Soltész László
meg.

Különösen az utolsó napok bő adománymenyisége miatt nyílt lehetőség arra, hogy karádi és veresegyházi gyermekeket is megajándékozzunk, melyben az ott jelenlévő baptisták nyújtottak segítséget. Szeretném megköszönni a sok-sok nagylelkű adományozó és önkéntes odaszánását, szolgálatát, valamint Isten mérhetetlen kegyelmét és

szeretetét, melyek nélkül mindez nem valósulhatott volna meg!

Boros Dávid lelkipásztor

Megszületett

2018. november 25. Weisz Patrik és Bögös Nóra Laura nevű gyermeke.

"Az Úr ajándéka a gyermek." (Zsoltások 127:3.)

Innen – onnan

A FOGSÁGBAN ÉLŐ ELEFÁNTOKRÓL

Egy ember utazása során néhány elefántot látott és elképedve nyugtázta, hogy bár az óriási állatok madzaggal megkötött mellső lábukról bármikor könnyen leszakíthatták volna a kötelet, mégsem tették azt! Ezek az állatok nem voltak megláncolva, nem éltek ketrecben, mégis érthetetlen okokból nem szöktek meg. Ekkor az utazó meglátta az állatok gondozóját és megkérdezte, hogyan lehetséges ez! "Hát nézze. Uram, amikor még fiatalok voltak az

állatok, mi akkor kötöttük rá a kötelet a lábukra, és bár idővel megnőttek, nem is gondolják, hogy erejüknél fogva könnyen szabadulhatnak a fogságból." – mondta a gondozó.

Emberünk elképedt, hiszen véleménye szerint ezek az állatok bármely pillanatban kiszabadulhattak volna a kötél fogságából, de az idők során berögzült téves tudatuk megakadályozta őket ebben. És ezzel mi emberek is így vagyunk! Vajon hányan élnek közülünk a múlt fogságában csak azért, mert hitük és önbizalom hiányuk megakadályozza őket ebben..

Közreadta: H.A.

NEGYVENKILENC NAP AZ ÓCEÁNON

Egy 19 éves indonéziai fiú lámpaőrzőként dolgozik, az a feladata, hogy a világítással odavonzza a halakat a tengeri csapdákhöz. Úszó halászkunyhóját a parttól 125 kilométerre rögzítették az óceánfenékhez, ám a viharok elszakították a kötelet, s a tákolmány a fiúval együtt hanykolódott a vízen. Emberpróbáló heteken ment keresztül: a csak néhány napra elegendő élelmiszere elfogyasztása után a tengerből kifogott halakat a kunyhó fadarabjából rakott tűzön sütötte meg, a pólóján átszűrve itta a tengervizet. Tíz hajó is elhaladt a közelében, mire az egyik észrevette és felvette a fedélzetére. A fiú azt hitte, hogy meg fog halni, kétségbeesésében egyszer már majdnem öngyilkos lett, de aztán a nála lévő Bibliából merített lelkiert a megmeneküléséig.

Közreadta: H.A.

Gondolatok

- Az idő túl lassú azoknak, akik várnak, túl gyors azoknak, akik félnek, túl hosszú azoknak, akik gyászolnak, túl rövid azoknak, akik örvendnek. Ám azoknak, akik szeretnek, az idő nem számít. (Henry van Dyke)
- Az életről tudom, hogy véges, de akadnak pillanatai, melyek felérnek az örökkéva-

lósággal. (Vavyan Fable)

➤ Az idő megszűri az ember érzéseit. (Berkesi András)

➤ Minden bajra két orvosság van: az idő és a csend. (Alexandre Dumas)

➤ Sokkal, de sokkal jobb dolgok állnak előttünk, mint bármi, amit magunk mögött hagytunk. (C. S. Lewis)

➤ Nincs erősebb, mint ez a két harcos: a türelem, meg az idő, ezek mindenre képesek. (Lev Tolsztoj)

➤ "Mindaz, amit imádságban hittel kértek, megkapjátok." (Máté ev. 21:22)

➤ Az emberiség egész jövőjét kiolvashatod a múltjából. (Sidney Sheldon)

➤ Isten szeretete tart meg téged. Változhatatlan ez a szeretet, mert ő maga változhatatlan. Nem tudjuk, mit hoz a jövő, de ismerjük azt, aki tegnap, ma és mindörökké ugyanaz. (Hudson Taylor)

➤ Az idő Isten ajándéka. Szenteld meg. Nem kell rohannod, de nem szabad tékozolnod sem.

Gyülekezetünk betegei

Ádány Vince és neje Stubnya Tiborné

Hetzke József és neje Szalay Mihályné

Husza Tiborné Szikszai Lajosné

dr. Kubina Ilona Szlepákné Kiss Tamara

Puskás Zoltánné Szűcs Borbála

Ráduly Emil és neje Tóth Mihály

Rumbold Gyula Vékony József és neje

Sebők Györgyné Vida Sándorné

"Mert te vagy Uram, reménységem, te vagy, Uram, bizodalمام..." (Zsolt 71:5)

Szeretettel kérjük a testvéreket, hogy a testi-lelki betegekért ne feledkezzenek meg imádkozni! Jézus Krisztus az orvosok Orvosa meghallgatja a hitből fakadó imákat. Betegeink címe, telefonszáma Boros Dávid lelkipásztornál és Husza Tiborné testvérnőnél megtalálható.

Az örök hazába költözött életének 95. évében, 2018. december 14-én Kántor Imréné szül. Almási Margit.

Szegény baptista család gyermekeként Békéscsabán látta meg a napvilágot. Édesanyját három éves korában elvesztette, majd Isten szerető „Anyukával” kárpótolta. Iskoláit Kiskunhalason végezte, 1945 pünkösdjén itt merítkezett be. 1950-ben került Budapestre a József utcai Baptista Gyülekezetbe, ahol megismerkedett férjével, Kántor Imrével és 1954-ben házasságot kötöttek.

Margit néni Istennel való kapcsolatáról így vall:

Futás

Csak futó parányok vagyunk
E földi lét ölen.

Csak múló parányok vagyunk
Isten tenyerén.

Futásunk a végéhez ér
kinek-kinek mikor.

Isten előtt kell megállni
Mindenkinek egykor...

„...én élek, és ti is élni fogtok!” Ján. 14:19

Temetése 2019. január 9-én 13 órakor lesz a Budapest, Farkasréti temető Hóvirág utcai ravatalozójánál.

Budapest József Utcai

Baptista Gyülekezet

cím: 1084 Budapest,

VIII. József u. 12.

www.jozsefutca.hu

„Folyóirat” rovatban is olvasható újságunk!

Rendszeres alkalmaink

Vasárnap

9:30 imaóra,

10:00 istentisztelet

17:00 istentisztelet

Szerda este 18:00 bibliára

Mindenkit szeretettel várunk!

Minden hónap harmadik vasárnapjának délutánja missziós szolgálatokra felszabadítva